

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 230.347 van 26 februari 2015

in de zaak A. 214.875/XII-7815

In zake: 1. de NV AANNEMINGSMAATSCHAPPIJ CFE
2. de NV VERHELST AANNEMINGEN
samen vormend de tijdelijke handelsvennootschap
MBG-VERHELST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD KORTRIJK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Johan Geerts
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Cogels Osylei 61
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen:

1. de NV ARTES DEPRET
2. de NV ARTES ROEGIERS
samen vormend de tijdelijke handelsvennootschap
Artes Depret nv – Artes Roegiers nv
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jos Timmermans
kantoor houdend te 9000 Gent
Recollettenlei 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 januari 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het

besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de stad Kortrijk d.d. 12.01.2015 [...], waarbij de opdracht ‘Bouw van een ondergrondse parking op de Houtmarkt te Kortrijk in combinatie met de heraanleg van het bovengrondse plein en zijn ruime omgeving’ wordt gegund aan de firma thv Artes Depret nv – Artes Roegiers nv, [...] voor een verbeterd totaalbedrag van 7.339.841,62 euro (incl. btw), en derhalve niet aan [de leden van de tijdelijke handelsvennootschap MBG-Verhelst]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 9 februari 2015 hebben de nv Artes Depret en de nv Artes Roegiers, samen vormend de tijdelijke handelsvennootschap Artes Depret nv – Artes Roegiers nv, gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 februari 2015, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Els Gypen, die *loco* advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Dirk Van Heuven en projectingenieur Kenneth Ghysels, die verschijnen voor de verwerende partij, en advocaat Jos Timmermans, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Kortrijk schrijft een overheidsopdracht uit voor de aanleg van een ondergrondse parking op de Houtmarkt te Kortrijk in combinatie met de heraanleg van het bovengrondse plein en zijn ruime omgeving. Het betreft een samengevoegde opdracht waarbij de stad Kortrijk optreedt als aanbestedende overheid. Als gunningswijze wordt gekozen voor een open offerteaanvraag.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen van 9 september 2014 en in het Publicatieblad van de Europese Unie op 13 september 2014.

3.3. In het bestek worden de gunningscriteria onder meer omschreven als volgt:

“Art. 101: gunning – weging van de gunningscriteria

[...]

De bestelling zal gegund worden aan de partij met de Economisch Meest Voordelige Inschrijving (EMVI).

Daartoe worden de opgegeven prijzen en kwaliteiten t.o.v. elkaar afgewogen volgens volgende principes: er wordt een fictief inschrijvingsbedrag opgesteld dat als volgt samengesteld wordt:

Criterium 1: Heraanleg van het bovengrondse plein van de Houtmarkt en zijn ruime omgeving (o.a. Lange Brugstraat en de burgerlijke bouwkunde voor de ondergrondse parking (max. te behalen: 58 punten) :

- EMVI_{BO} wordt geëvalueerd op prijs:
[...]

Criterium 2: Electromechanische uitrusting en afwerking van de parking (42 punten):

- EMVI_{EMU} wordt gedeeltelijk geëvalueerd op prijs (max. te behalen: 25 punten):
[...]
- EMVI Emu wordt gedeeltelijk geëvalueerd op kwaliteit (max. te behalen: 17 punten):

$$P_{\text{aan-EMU-kwaliteit}} = 17 \times (\sum(\text{punten per sub-criterium})/1.000)$$

Het kwaliteitscriterium wordt geëvalueerd op 1.000 punten en daarna herrekend naar een maximum van 17 punten. De basisregel is dat voor elk van de aangegeven sub-criteria 25% van de maximale punten per sub-criterium zal toegekend worden als de inschrijver duidelijk aantoonst middels zijn offerte dat hij conform de bestekseisen heeft aangeboden. Bijkomende punten per subcriterium zullen toegekend worden per meerwaarde.

De graad van integratie in het SCADA systeem wordt als een bijzondere meerwaarde geëvalueerd. De opgegeven prijs in de meetstaat houdt rekening met deze meerwaarde en behoeft derhalve niet apart opgegeven te worden. De inschrijver is gehouden aan het bouwen conform bestek én offerte. In geval van tegenspraak is het bestek dwingend. Er kunnen geen meerwaarden (dus punten boven de 25% per sub criterium) gescoord worden indien de offerte de bestek conformiteit niet duidelijk weergeeft. In alle gevallen dient de aannemer de bestekseisen te vervullen, zelfs indien dit niet duidelijk blijkt uit zijn offerte. De evaluatie van de sub-criteria geschiedt zowel absoluut (de offerte versus het bestek) als relatief (de offertes onderling tegenover elkaar).

Inschrijvingen die minder dan 200/1000 scoren op dit criterium worden als onregelmatig beoordeeld en worden uitgesloten van verdere deelname aan de procedure. Ten behoeve van de eenvoud zal de aannemer, indien hij technische fiches toevoegt, deze beperken tot een productfolder tenzij hij van de overtuiging is dat een uitgebreidere folder een toegevoegde waarde bezit. Stad Kortrijk/Parko hecht belang aan kwaliteit van informatie eerder dan aan kwantiteit van informatie. Indien de aannemer naar de technische documentatie verwijst, zal hij dit doen op een duidelijke manier (middels onderlijningen, kleurenmarkeringen en een genummerde verwijzing naar een welbepaald feit). Onduidelijkheden of algemene verwijzingen (zoals bv. 'zie de productfolder') zullen door Stad Kortrijk/Parko als onduidelijk geëvalueerd worden en zullen substantieel minder geciteerd worden. Transparantie is een belangrijke evaluatiefactor. Een meerwaarde zal worden erkend in het feit dat een opdrachtnemer duidelijk specificeert welke leverancier welke producten levert en aangeeft welke ervaringen de leverancier in deze materie heeft. De opdrachtnemer is gehouden zijn opgegeven leveranciers te weerhouden bij uitvoering.

Eveneens zal als meerwaarde meegenomen worden de mate waarin de aannemer kritische onderdelen van de installatie zelf uitvoert.

1) Sub-criterium 1: de energievoorziening (50 punten)

De aannemer geeft in zijn offerte inzage in de oplossing die hij aanbiedt. Hij specificeert duidelijk de componenten die hij in zijn offerte voorzien heeft alsook op welke mate hij deze op elkaar

afstemt. Hij verklaart waar mogelijk de toepassing van de regels van goed vakmanschap.

Volgende elementen spelen mee bij de beoordeling van de energievoorziening:

- Energie-efficiëntie 10
- Gemiddeld Epeil (hoe lager, hoe meer punten) 25
- Flexibiliteit, uitbreidbaarheid, integratie in SCADA 15

2) Sub-criterium 2: de verlichting (150 punten)

De aannemer geeft in zijn offerte inzage in de oplossing die hij aanbiedt. Hij specificeert duidelijk de componenten die hij in zijn offerte voorzien heeft alsook op welke mate hij deze op elkaar afstemt. Hij verklaart waar mogelijk de toepassing van de regels van goed vakmanschap en specificeert de mogelijkheden tot sturing van de verlichting en integratie met de SCADA.

Volgende elementen spelen mee bij de beoordeling van de verlichting:

- Extra garantievoorwaarden t.o.v. de standaardvoorwaarden 30 punten
- Totaal verbruik 30 punten
- Koppeling en integratie met andere technieken en SCADA (bv verlichting op railsysteem) 30 punten
- Uitstraling/beleving/bijdrage aan esthetiek parking 30 punten
- Onderliggende intelligentie 30 punten

3) Sub-criterium 3: de ventilatie (75 punten)

De aannemer geeft in zijn offerte inzage in de oplossing die hij aanbiedt. Hij specificeert duidelijk de componenten die hij in zijn offerte voorzien heeft alsook op welke mate hij deze op elkaar afstemt. Hij verklaart waar mogelijk de toepassing van de regels van goed vakmanschap en specificeert de mogelijkheden tot sturing van de ventilatie, de integratie met de branddetectie en integratie met de veiligheidsPLC.

Volgende elementen spelen mee bij de beoordeling van de ventilatie:

- Energie-efficiëntie 25 punten
- Aansturing en onderliggende intelligentie 30 punten
- Koppeling met andere technieken en SCADA 20 punten

4) Sub-criterium 4: de vloeren (50 punten)

[...]

5) Sub-criterium 5: schilderwerken (50 punten)

De aannemer geeft in zijn offerte inzage in de oplossing die hij aanbiedt. Hij specificeert duidelijk de componenten die hij in zijn offerte voorzien heeft alsook op welke mate hij deze op elkaar afstemt.

Volgende elementen spelen mee bij de beoordeling van de schilderwerken:

- Eigen inbreng en aanvulling m.b.t. de huisstijl 20 punten
- Flexibiliteit en reflectie 20 punten
- Milieuvriendelijke verfsystemen 10 punten

6) Sub-criterium 6: de SCADA bediening (325 punten):

De aannemer geeft in zijn offerte inzage in de oplossing die hij aanbiedt. Hij specificeert duidelijk de componenten die hij in zijn offerte voorzien heeft alsook op welke mate hij deze op elkaar afstemt. Hij verklaart waar mogelijk de toepassing van de regels van goed vakmanschap en specificeert de mogelijkheden tot communicatie met de PLC en integratie met van de andere parkings (bestaand en toekomstig). Hij geeft aan welke de begrenzingen zijn van zijn aangeboden systeem en wat de aanpak is van het geleverde product op de veranderingen:

- van operatingsystemen 25 punten
- van geïnstalleerde toestellen 25 punten
- van gebruikte hardware (PC, laptop, tablet, smartphone, ...) 25 punten
- van beschikbare protocollen 50 punten
- de aangeboden GUI schermen 50 punten
- de openheid, schaalbaarheid en flexibiliteit van het systeem 50 punten
- expliciete meerwaarde t.o.v. het bestek 100 punten

7) Sub-criterium 7: de toegangscontrole (200 punten):

De aannemer geeft in zijn offerte inzage in de oplossing die hij aanbiedt. Hij specificeert duidelijk de componenten die hij in zijn offerte voorzien heeft alsook op welke mate hij deze op elkaar afstemt. Hij verklaart waar mogelijk de toepassing van de regels van goed vakmanschap en specificeert de mogelijkheden tot communicatie met de te leveren en geplaatste apparatuur van de parkings (bestaand en toekomstig).

Volgende elementen spelen mee bij de beoordeling van de toegangscontrole:

- Koppeling met bestaand systeem 40 punten
- Openheid van het systeem 40 punten
- Licentiestrategie 40 punten
- Extra garantievoorzwaarden t.o.v. bestekeisen 40 punten
- Toekomstige koppelmogelijkheid met SCADA 40 punten

8) Sub-criterium 8 : de brand en CO detectie (100 punten)

De aannemer geeft in zijn offerte inzage in de oplossing die hij aanbiedt. Hij specificeert duidelijk de componenten die hij in zijn offerte voorzien heeft alsook op welke mate hij deze op elkaar afstemt. Hij verklaart waar mogelijk de toepassing van de regels van goed vakmanschap en specificeert de mogelijkheden tot

communicatie met de te leveren en geplaatste apparatuur met van de parkings (bestaand en toekomstig). Volgende elementen spelen mee bij de beoordeling:

- Extra garantievoorwaarden t.o.v. de standaardvoorwaarden 20 punten
- Koppeling en integratie met andere technieken 30 punten
- Onderliggende intelligentie 30 punten
- Esthetiek: less is more (hoe minder benodigde toestellen hoe beter) 20 punten

Criterium 3: De meerwerken / onvoorziene omstandigheden: [...]”.

3.4. Diverse kandidaat-inschrijvers maken gebruik van de in het bestek vervatte mogelijkheid om vragen te stellen. Naar aanleiding daarvan wordt door de verwerende partij nog een vragenlijst met antwoorden bekendgemaakt.

3.5. Zes inschrijvers dienen tijdig een offerte in.

3.6. Bij brief van 9 december 2014 vraagt de verwerende partij bij de de thv Persyn-Bachy bijkomende informatie op, die haar wordt overgemaakt bij brief van 17 december 2014.

Bij brief van 9 december 2014 vraagt de verwerende partij bij de de thv MBG-Verhelst om de eenheidsprijs van een bepaalde post te verantwoorden en om een vraag te beantwoorden met betrekking tot de aansturing van de axiaalventilatoren. De thv MBG-Verhelst antwoordt hierop bij brief van 16 december 2014.

Bij brief van 9 december 2014 worden door de verwerende partij ten slotte ook een aantal vragen gesteld aan de thv Artes Depret nv – Artes Roegiers nv, die op 17 december 2014 worden beantwoord.

3.7. In het beoordelingsverslag wordt besloten dat alle inschrijvers hun technische bekwaamheid conform de besteksvoorwaarden hebben aangetoond, met uitzondering van CEI-De Meyer. Alle inschrijvers worden aldus geselecteerd, met uitzondering van CEI-De Meyer.

De offertes van alle inschrijvers worden tevens regelmatig bevonden.

De vergelijking van de ingediende offertes op basis van de gunningscriteria, leidt voorts tot de volgende samenvattende puntentabel:

Volgnr.	inschrijvers	Crit. 1 Prijs bouwkunde parking en bovenaanleg	Crit. 2a EMU en afwerking - prijs	Crit. 2b EMU en afwerking- kwaliteit	Crit. 3 Meerwerken Onvoorzien	Totaal
1	CEI-De Meyer	51,34	21,47	Onregel matig	1,05	Onregel matig
2	Besix	50,30	21,87	3,70	1,05	72,25
3	THV MBG-Verhelst	52,13	22,99	11,22	1,05	82,23
4	THV Persyn-Bachy	58,00	18,69	8,35	1,05	81,00
5	THV Artes-Depret- Roegiers	50,47	25,00	11,86	1,05	83,17
6	THV Stadsbader- Van Roey	49,89	20,25	6,18	1,05	72,68

Voorgesteld wordt om de opdracht te gunnen aan de thv Artes Depret nv – Artes Roegiers nv.

3.8. Op 12 januari 2015 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Kortrijk om de opdracht overeenkomstig het beoordelingsverslag te gunnen aan de thv Artes Depret nv – Artes Roegiers nv.

3.9. Bij aangetekende brief van vermoedelijk 13 januari 2015 – doch verkeerd gedateerd op 13 december 2015 – deelt de verwerende partij aan de verzoekende partijen mee dat de opdracht niet aan hen is toegewezen. Als bijlage wordt enkel een kopie gevoegd van het beoordelingsverslag.

3.10. Vervolgens vragen de verzoekende partijen ook de gunningsbeslissing op, die hun ook per kerende wordt opgestuurd.

IV. Tussenkoms

4. De verzoekende partijen tot tussenkoms blijken voordeel te halen uit de bestreden beslissing en hebben er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Dienvolgens moet hun verzoek worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de excepties betreffende de ontvankelijkheid van de vordering en van de middelen, opgeworpen door de verwerende partij, uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor de toewijzing van de vordering tot schorsing vervuld zijn wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. De schorsingsvoorwaarden

6.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

6.2. Te dezen is evenwel ook de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’ van toepassing.

Krachtens artikel 15, eerste lid, van die wet kan de uitvoering worden geschorst van de thans bestreden beslissingen in aanwezigheid van een ernstig middel of een klaarblijkelijke onwettigheid.

Overeenkomstig artikel 15, tweede lid, echter wordt de vordering tot schorsing voor de Raad van State uitsluitend ingesteld volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of minstens één ernstig middel wordt aangevoerd, dan wel een klaarblijkelijke onwettigheid aanwezig is, die de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kunnen verantwoorden.

VII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

7. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 5 en 25, eerste lid, van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, van artikel 58, § 1, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 ‘plaatsing overheidsopdrachten klassieke sectoren’, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, het transparantiebeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en de formele- en materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen wijzen er op dat de gekozen inschrijver slechts drie referenties blijkt te hebben opgegeven waarbij minstens twee van deze drie referenties niet voldoen aan de selectievoorwaarden zoals omschreven in het bestek.

Het valt volgens hen niet te betwisten dat de voor te leggen referenties betrekking dienden te hebben op de bouw en afwerking van een “publieke” ondergrondse parking. Bij het begrip “publieke” parking, spreekt het volgens de verzoekende partijen voor zich dat het gaat om een “parking die voor eenieder, op eender welk moment, vrij toegankelijk is, of dus waar iedereen vrij in

en uit kan rijden”. Dit is hetgeen algemeen onder een “publieke parking” wordt begrepen. Een parking die daarentegen voorbehouden is voor het cliënteel, de leveranciers of het personeel van een bepaalde winkel of kantoor, kan volgens hen niet als een “publieke” parking worden aangemerkt. Wie zijn wagen op een dergelijke “private” parking parkeert, dient daartoe in principe de toelating te hebben van de eigenaar ervan. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld ook wat betreft de parking van een ziekenhuis. Deze is in principe enkel bestemd voor de patiënten en bezoekers van dit ziekenhuis en is daarom volgens de verzoekende partijen niet als ‘publieke’ parking te kwalificeren.

Deze zienswijze vindt volgens hen ook bevestiging in de Omzendbrief van 3 mei 2010 van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij uitleg wordt verschaft bij de functie van gemeenschapswacht en bij de instelling van de dienst gemeenschapswachten en in het in het bijzonder bestek gemaakte onderscheid tussen een publieke en private parking.

Wat de referentie “St-Vincentiusziekenhuis te Antwerpen” betreft, blijkt volgens de verzoekende partijen uit de bijgevoegde foto’s zeer duidelijk dat het gaat om een private parking, aangezien uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de betreffende parking in principe enkel openstaat voor de bezoekers en leveranciers en dergelijke van het bijhorende ziekenhuis. Ze wordt evenmin vermeld op de lijst van publieke parkings terug te vinden op de website van de stad Antwerpen, noch in het bijhorende “interactief plan” van de stad Antwerpen.

Wat de referentie “Katarinapoort te Brugge” betreft, blijkt volgens de verzoekende partijen uit de bijgevoegde foto’s eveneens dat het gaat om een “privé-parking” aangezien het gaat om een parking behorend bij kantoor-gebouwen of een kantorencomplex, zoals ook bevestigd op de site van de begunstigde inschrijver. Ook deze parking wordt niet vermeld op de website van de stad Brugge in het overzicht van de publieke parkeermogelijkheden binnen de stad.

Aangezien de begunstigde inschrijver aldus geenszins het vereiste bewijs van zijn technische of beroepsbekwaamheid heeft geleverd, mocht hij volgens de verzoekende partijen niet worden geselecteerd.

Minstens staat volgens de verzoekende partijen vast dat de verwerende partij haar beslissing tot selectie van de begunstigde inschrijver niet naar behoren heeft gemotiveerd. Zij wijzen erop dat zij zich in dit opzicht niet enkel op de materiële motiveringsplicht beroepen – meer bepaald in die zin dat er geen in feite en in rechte aanvaardbare motieven kunnen worden aangereikt die van aard zouden zijn de betreffende beslissing te dragen – doch ook – ondergeschikt – op de formele motiveringsplicht. In de mate dat er toch rechtsgeldige motieven voorhanden zouden zijn geweest om tot selectie van de begunstigde inschrijver te besluiten, zijn deze immers alleszins niet terug te vinden in de gemotiveerde gunningsbeslissing.

Beoordeling

8. Met betrekking tot de vereiste technische bekwaamheid werd in het bestek onder meer het volgende bepaald:

“Onverminderd de bepalingen betreffende de erkenning van aannemers van werken (zie ook Art. 70), tonen de inschrijvers hun technische bekwaamheid aan door het voorleggen van het bewijs dat de inschrijver ervaring heeft met soortgelijke projecten. De inschrijver legt hiervoor de volgende referenties voor:

- Een lijst met minstens 3 gelijkaardige werken, zijnde de bouw en afwerking van een publieke ondergrondse parking inclusief de heraanleg van een plein, de heraanleg van riolering, wegenis en groen, tijdens de laatste zeven jaar voorlopig opgeleverd (waarvan minstens één referentie voor een publieke ondergrondse parking met minimum 200 parkeerplaatsen), waaruit zijn ervaring in de bedoelde materie moet blijken en die worden gestaafd met getuigschriften van goede uitvoering.

Deze getuigschriften vermelden:

- de inhoud van de opdracht,
- het bedrag van de opdracht,
- de uitvoeringsperiode van de opdracht,
- de naam en contactgegevens van een contactpersoon bij het bedrijf, de instelling of de organisatie waarvoor de opdracht werd verricht,

- of de werken werden uitgevoerd volgens de regels van de kunst en of ze op regelmatige wijze tot een goed einde werden gebracht. Een opsomming van de werken die de aannemer zelf uitvoerde (eigen personeel) en deze die door onderaannemers werden uitgevoerd.

In geval van werken voor particulieren, kunnen de referenties gestaafd worden door een verklaring op erewoord van de inschrijver zelf.

Het niet kunnen voorleggen van dit bewijs resulteert in de niet selectie van de inschrijver.
[...]"

9. In het beoordelingsverslag wordt besloten om alle inschrijvers te selecteren. Wat de gekozen inschrijver betreft, wordt met betrekking tot de gevraagde referenties het volgende opgemerkt:

“• Referenties ‘minstens 3 gelijkaardige werken’

De inschrijver toont zijn technische bekwaamheid aan door 4 referenties toe te voegen: Referentie Katarinapoort te Brugge, Referentie Centraal Station Antwerpen en Referentie St-Vincentiusziekenhuis Antwerpen. Het totaal van referenties voldoet aan de gestelde criteria.”

10. In de mate dat de verzoekende partijen aanvoeren dat de gekozen inschrijver niet voldoet aan de in het bestek en de aankondiging vereiste referenties inzake technische bekwaamheid, wordt opgemerkt dat het in de eerste plaats aan de verwerende partij toekomt de voorgelegde referenties te beoordelen en dat zij terzake over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt.

11. De verwerende partij werpt in haar nota op dat het begrip “publieke parking” niet in het bestek wordt gedefinieerd en dat de verzoekende partijen niet kunnen worden gevolgd in hun al te strikte lezing van het bestek wat dit begrip betreft.

Zij wijst erop dat zij referenties van gelijkaardige parkings heeft gevraagd, zijnde parkings die niet enkel voor de eigenaars toegankelijk zijn – zoals bij de ondergrondse parking van een appartementsgebouw – maar ook voor het publiek, met name voor derden die niet bekend zijn met de parking. Deze derden kunnen ook de bezoekers of gasten zijn. Dergelijke publieke parkings moeten volgens de verwerende partij ten node gebruiksvriendelijker zijn dan voor derden

ontoegankelijke, zuiver private parkings. Zij merkt op dat alle parkings voorgesteld door de gekozen inschrijver slagbomen en een systeem van toegangscontrole hebben, zoals ook gebruikelijk bij collectieve parkings.

Op het eerste gezicht lijkt de interpretatie die de verwerende partij aldus geeft, te passen binnen de door haar in de aankondiging en het bestek gestelde selectievoorwaarden.

Met de verwerende partij lijkt ook te kunnen worden vastgesteld dat het feit dat het bestek een onderscheid maakt tussen de ‘publieke parking’ en de ‘private parking’, slechts dient “om het verschil aan te duiden tussen de parking van de stad Kortrijk en Parko enerzijds en de parking van het woonzorgcentrum Sint-Vincentius anderzijds”.

Voorts valt op te merken dat overeenkomstig voormeld artikel 58, § 1, van het koninklijk besluit van 15 juli 2011 de selectiecriteria en het vereiste niveau ervan verband moeten houden met en in verhouding staan tot het voorwerp van de opdracht. In die zin en in het licht van het voorwerp van de voorliggende opdracht lijkt de verwerende partij dan ook terecht op te merken dat een al te enge lezing van het begrip ‘publieke parking’ de perken van de redelijkheid te buiten zou gaan.

12. Op het eerste gezicht betreffen de drie door de gekozen inschrijver voorgelegde referenties waar in het beoordelingsverslag naar verwezen wordt aldus wel degelijk “publieke parkings”, in de door de verwerende partij gegeven interpretatie, die *prima facie* door de Raad van State niet wordt afgewezen.

Op het eerste gezicht schendt de verwerende partij dan ook geen van de in het middel ingeroepen beginselen en bepalingen door, gelet op de door de gekozen inschrijver opgegeven lijst van gelijkaardige referenties, aan te nemen dat deze inschrijver over de vereiste technische bekwaamheid beschikt om de opdracht tot een goed einde te kunnen brengen.

13. Wat dan de formele motivering van de bestreden beslissing betreft, moet deze, teneinde te voldoen aan de formelemotiveringsplicht die de verzoekende partijen afleiden uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

Wat de beweerde schending van de formelemotiveringsverplichting betreft, lijkt het dat in het kader van een selectie niet moet worden verwacht van een aanbestedende overheid dat zij elk detail te kennen geeft voor elk selectie criterium in het licht van elk document zoals door de inschrijvers voorgelegd, hierbij telkenmale de positieve redenen aangevende waarom een kandidatuur niet zou moeten worden verworpen.

In de mate dat in het middel de formele motivering van de niet-selectie van de verzoekende partijen aan de orde is, tonen de verzoekende partijen bovendien niet op het eerste gezicht aan waarom de meegedeelde motieven hen niet in staat stelden terdege te oordelen of het zin heeft zich in rechte te verweren tegen de selectie van de gekozen inschrijver. In het beoordelingsverslag worden immers duidelijk de referenties vermeld op grond waarvan de gekozen inschrijver werd geselecteerd. Het tegendeel blijkt veeleer uit het hier besproken middel, waarin de verzoekende partijen deze motivering uitgebreid hebben kunnen betwisten. Aldus lijkt op dat punt voldaan aan de formelemotiveringsplicht, minstens de *ratio legis* ervan.

14. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

15. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 25 van de wet van 15 juni 2006 ‘overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het transparantiebeginsel, het beginsel *patere legem quam ipse fecisti* en de formele- en materiële motiveringsplicht.

In dit middel bekritiseren de verzoekende partijen de beoordeling van het gunningscriterium inzake “de kwaliteit van de elektro-mechanische uitrusting van de parking”. Volgens hen bevat het beoordelingsverslag met betrekking tot de verschillende subcriteria diverse incongruenties en manifeste “onwaarheden”. Zij menen dat hun offerte ten onrechte minder goed scoorde op dit gunningscriterium dan de begunstigde inschrijver, die – wat betreft enkele van de subcriteria – duidelijk teveel punten kreeg toebedeeld.

Zij voeren aan dat zij slechts dienen aan te tonen dat zij 58,82 punten méér verdienen op een totaal van 1000 punten voor dit gunningscriterium (hetgeen overeenstemt met 1/17 méér), opdat zij als eerste gerangschikt zouden staan.

Beoordeling

16. Het tweede middel heeft uitsluitend betrekking op de beoordeling van het tweede onderdeel van het tweede gunningscriterium, zijnde de kwalitatieve beoordeling van de elektromechanische uitrusting en afwerking van de parking. In dit middel voeren de verzoekende partijen aan dat de verwerende partij bij de kwalitatieve beoordeling van een aantal subcriteria van het tweede gunningscriterium aan hun offerte te weinig punten zou hebben toegekend en teveel punten aan de offerte van de gekozen inschrijver.

17. De formele motivering van de bestreden beslissing moet, teneinde te voldoen aan de formelemotiveringsplicht die de verzoekende partijen lijken af te leiden uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; die motivering moet afdoende zijn teneinde de belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

18. In de mate dat in het middel de formele motivering aan de orde is, tonen de verzoekende partijen niet op het eerste gezicht aan waarom de meegedeelde motieven hen niet in staat stelden terdege te oordelen of het zin heeft zich in rechte te verweren tegen de gunning van de opdracht aan de gekozen inschrijver. Het tegendeel blijkt veeleer uit dit middel, waarin de verzoekende partijen deze motivering zeer uitgebreid betwisten. Aldus lijkt op dat punt voldaan aan de formelemotiveringsplicht, minstens de *ratio legis* ervan.

19. Met betrekking tot de inhoudelijke beoordeling van de offertes ontwikkelen de verzoekende partijen een uitvoerig betoog- van twintig bladzijden - waardoor, gelet op de contraintes van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid zoals de huidige, de Raad van State zich dient te beperken tot het beoordelen wat zich in dat betoog *prima facie* als duidelijke grief aandient.

20. In het mondeling advies ter terechtzitting heeft het auditoraat hieromtrent vastgesteld onder meer hetgeen volgt.

De verzoekende partijen hebben met betrekking tot dit gunningscriterium 2b de tweede beste score behaald, met 660,16 op 1000 punten, tegenover 697,68 op 1000 punten voor de gekozen inschrijver.

Wat de kritiek van de verzoekende partijen op de inhoudelijke beoordeling van de offertes en puntenscores betreft, lijkt in het algemeen te moeten worden opgemerkt dat bij de beoordeling rekening lijkt te moeten worden gehouden met de in het bestek aangekondigde en door de verzoekende partijen niet betwiste beoordelingsmethodiek, waarin werd aangekondigd dat als basisregel geldt dat voor elk van de aangegeven subcriteria 25% van de maximale punten per subcriterium zal worden toegekend als de inschrijver duidelijk aantoonst met zijn offerte dat hij conform de bestekseisen heeft aangeboden, dat bijkomende punten per subcriterium zullen toegekend worden per meerwaarde en dat ook de graad van

integratie in het SCADA systeem als een bijzondere meerwaarde wordt geëvalueerd. Het bestek geeft algemeen aan welke meerwaarden van belang zijn en bevat per subcriterium verschillende beoordelings-elementen.

Op het eerste gezicht laat het bestek de inschrijvers dus pas toe bijkomende punten te verdienen in geval van duidelijk aangetoonde meerwaarde.

Aldus lijkt de verwerende partij er ook terecht op te wijzen dat de interpretatie van de verzoekende partijen dat de niet-negatieve of zelfs positieve commentaren in het beoordelingsverslag equivalent zouden moeten staan voor een maximale score op een subcriterium, onjuist is, in het licht van voormelde besteksbepalingen.

Ook lijkt het in het licht van voormelde besteksbepalingen op het eerste gezicht aannemelijk dat, hoewel er in het beoordelingsverslag soms zaken worden geschreven over documentatie die door de inschrijvers is gevoegd, dit niet altijd een meerwaarde uitmaakt en dat een beter gedocumenteerde [meerwaarde] meer punten kan opleveren dan een gelijkwaardige, minder gedocumenteerde [meerwaarde].

Wat het eerste subcriterium “de energievoorziening” betreft, voeren de verzoekende partijen aan dat de verwerende partij dit criterium ten onrechte verder zou hebben opgedeeld in maar liefst zeven subsubcriteria. Voorts zijn zij van oordeel dat zij met de door hen aangeboden transformator van het type Ecodesign een hogere score hadden moeten verkrijgen dan de begunstigde inschrijver die een transformator van het type BoAK aanbood. Ook voor de door hen aangeboden UPS met hoger rendement, menen zij dat zij meer punten hadden moeten behalen dan de gekozen inschrijver. Voorts zou de verwerende partij er ten onrechte van zijn uitgegaan dat zij zogenaamde “softstarters” in hun offerte hebben opgenomen, terwijl zij nochtans verduidelijkt hadden dat dit niet het geval was. Ten slotte rijst volgens hen ook de vraag waarom dit punt bij hen tweemaal (ten onrechte) in rekening wordt gebracht, met name zowel bij het eerste subcriterium “energie-efficiëntie” als onder het derde subcriterium “ventilatie”.

In de mate dat de verzoekende partijen aanvoeren dat de verwerende partij dit criterium ten onrechte zou hebben opgedeeld in maar liefst zeven “subsubcriteria”, lijken zij op het eerste gezicht opnieuw de in het bestek aangekondigde en door hen niet betwiste beoordelingsmethodiek te miskennen.

Wat de kritieken betreffende de beweerd verschillende types van transformator en UPS geboden door de verzoekende partijen en de gekozen inschrijver betreft, lijkt het niet aan de Raad van State om zonder deskundig advies, laat staan in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een dergelijke argumentatie te beoordelen.

De verwerende partij licht in haar nota aan de hand van het beoordelingsverslag toe dat het puntenverschil tussen beide inschrijvers op dit criterium zich situeert op het vlak van het beoordelingselement ‘E-peil’ waarvoor de gekozen inschrijver zich duidelijk onderscheidt van de verzoekende partijen en op het niveau van de UPS (criterium ‘energie-efficiëntie’) aangezien het rendement van de gekozen inschrijver nog hoger ligt dan het rendement van de verzoekende partijen (95,7 % tegenover 94%). Zij wijst er ook op dat de transformatoren die door beide inschrijvers worden aangeboden weliswaar verschillend zijn, doch dat het bestek er enkel in voorzag dat de transformatoren aan de wettelijke normen moesten beantwoorden. De tussenkomen partijen betwisten van hun kant uitvoerig de door verzoekende partijen vooropgestelde planning inzake de plaatsing van de transformator en plaatsen op hun beurt vraagtekens bij de conformiteit van de door de verzoekende partijen geboden transformator. Daarnaast voeren zij ook aan dat de verzoekende partijen er ten onrechte van uit zouden gaan dat vermeende hogere UPS-rendementen dermate doorslaggevend zijn voor de evaluatie van de energie-efficiëntie dat zij *ipso facto* een hogere score zouden rechtvaardigen.

In het licht van dit alles dienen de grieven zich aldus niet meteen aan als een gegeven dat *prima facie* de Raad van State moet overtuigen van het ernstig karakter van dit onderdeel van het middel.

Wat de kritiek betreffende de zogenaamde “sofstarters” betreft, dient op het eerste gezicht te worden vastgesteld dat het beoordelingsverslag op dit punt weliswaar een materiële vergissing lijkt te bevatten, doch dat op het eerste gezicht niet blijkt dat bij de puntentoekenning met de door de verzoekende partijen verstrekte verduidelijking geen rekening zou zijn gehouden. In de beoordeling van subcriterium 3 “ventilatie” wordt wel uitdrukkelijk verwezen naar de door de verzoekende partijen verstrekte verduidelijking bij brief van 16 december 2014. De verzoekende partijen tonen op het eerste gezicht in het licht van de in het bestek bepaalde beoordelingsmethodiek niet aan dat aan hun frequentieregelaars een meerwaarde had moeten worden toegekend bij de beoordeling van de energie-efficiëntie onder het eerste subcriterium “energievoorziening” in vergelijking met de offerte van de gekozen inschrijver. Aldus blijkt op het eerste gezicht evenmin dat dit tweemaal ten onrechte in rekening zou zijn gebracht.

Wat het tweede subcriterium “de verlichting” betreft, voeren de verzoekende partijen aan dat de verwerende partij er in het beoordelingsverslag ten onrechte van uitgaat dat zij geen beschrijving gaven van de verlichting van de hellingbaan en dat zij daaromtrent geen technische fiches bijvoegden. Ook zou er sprake zijn van een ongelijke behandeling tussen hen en de gekozen inschrijver omdat dit minpunt bij de gekozen inschrijver niet in rekening zou zijn gebracht.

Vastgesteld dient te worden dat de verzoekende partijen betreffende dit subgunningscriterium 108,26 op 150 punten behalen tegenover 113,88 op 150 punten voor de gekozen inschrijver. Op het eerste gezicht lijkt dergelijk beperkt puntenverschil van 5,52 punten voor dit subcriterium tussen beide offertes rekening houdend met de overige in het beoordelingsverslag aangegeven verschilpunten de grenzen van een redelijke beoordeling niet te buiten te gaan, te meer daar de beschrijving inzake de toerit in de offerte van de verzoekende partijen enigszins verwarrend werd opgenomen onder de hoofding “verlichting technische lokalen” en zij blijkbaar voor de toerit en de normale verlichting van de parking verlichting van exact hetzelfde type en merk blijkt te hebben aangeboden, terwijl het bestek hiervoor op het eerste gezicht verschillende technische specificaties lijkt op te geven.

Wat het derde subcriterium “de ventilatie” betreft, merken de verzoekende partijen op dat de verwerende partij zichzelf in het beoordelingsverslag herhaaldelijk tegenspreekt in verband met het aanbieden van softstarters in plaats van frequentieregelaars.

Vastgesteld dient te worden dat de verzoekende partijen betreffende dit subgunningscriterium een hogere score behalen dan de gekozen inschrijver met 56,79 op 75 punten, tegenover 51,61 op 75 punten voor de gekozen inschrijver.

In de mate dat de verzoekende partijen zich beklagen over een vermeende tegenstrijdigheid in de motivering lijkt op het eerste gezicht te moeten worden vastgesteld dat de beoordeling van de offerte van de begunstigde inschrijver betreffende dit subcriterium met eenzelfde euvel blijkt te zijn behept. Ook aan deze inschrijver blijkt immers een verduidelijking te zijn gevraagd betreffende de axiaalventilatoren, terwijl hiermee op het eerste gezicht onder 1.1.1.5.3.4 evenmin rekening lijkt te zijn gehouden. Er blijkt dan ook niet dat deze kritiek van aard is om de offerte van de verzoekende partijen meer punten te doen toekomen in relatie tot de gekozen inschrijver. Bovendien blijken de tussenkomende partijen de regelmatigheid van de door de verzoekende partijen geboden verduidelijking te betwisten in de mate dat het bestek duidelijk refereert naar “by-pass contactoren”, terwijl de verzoekende partijen in hun verduidelijking “overname contactoren” vermelden. Ook in het licht hiervan dient deze grief zich aldus niet meteen aan als een gegeven dat *prima facie* de Raad van State moet overtuigen van het ernstig karakter van dit onderdeel van het middel.

Wat het vijfde subcriterium “de schilderwerken” betreft, stellen de verzoekende partijen dat, hoewel beide beoordelingen op het eerste gezicht overeenstemmen, de gekozen inschrijver 46,88/50 punten heeft behaald, terwijl zij slechts 25/50 punten scoorden. Bovendien blijken er bij nader inzien volgens hen wel degelijk een aantal verschilpunten te zijn die net tot een hogere score voor de verzoekende partijen hadden moeten leiden.

De verwerende partij verduidelijkt in haar nota dat het puntenverschil wordt verklaard door de extra reflecterende toplaag die door de gekozen inschrijver wordt geboden – en door geen enkele andere inschrijver –, door de grotere creativiteit met betrekking tot de huisstijl en het voorstel inzake de watergedragen verf.

Op het eerste gezicht lijkt het niet de perken van de redelijkheid te buiten te gaan dat de verwerende partij meer waarde hecht aan een grotere creativiteit met betrekking tot de huisstijl.

Voorts dient te worden vastgesteld dat in het beoordelingsverslag ten aanzien van de offerte van de gekozen inschrijver onder meer wordt opgemerkt “watergedragen systeem, standaard reflecterende acrylaat coating worden als meerwaarde gezien”.

De offerte van de gekozen inschrijver bepaalt over die toplaag:

“Wij hebben dan ook voorzien om de aangebrachte verfsystemen af te werken met een transparante toplaag in zijdeglans acrylaat. Deze toplaag biedt volgende voordelen:

Onderhoudsvriendelijkheid:

De transparante toplaag werkt vuilafstotend

De transparante toplaag is op eenvoudige manier afwasbaar door het gebruik van water

Duurzaamheid:

De transparante toplaag is krasbestendig”.

De verzoekende partijen tonen op het eerste gezicht dan ook niet aan dat zij een vergelijkbare meerwaarde hebben geboden en dat het puntenverschil resultaat is van een beoordeling die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

Wat het zesde subcriterium “de SCADA bediening” betreft, voeren de verzoekende partijen aan dat hun offerte een te lage score behaalde, gelet op de over het algemeen zeer positieve commentaar bij hun offerte. Bovendien zou de enige negatieve beoordeling waarbij wordt opgemerkt dat zij voor de inkoppeling van de noodstoppen geen safety RIO voorzien voor elke aangesloten parking onbegrijpelijk zijn aangezien volgens hen uit het bestek niet bleek dat zulks vereist was.

Vastgesteld dient te worden dat de verzoekende partijen betreffende dit subgunningscriterium opnieuw reeds een hogere score behaalden dan de gekozen inschrijver met 274,70 op 325 punten, tegenover 257,29 punten voor de gekozen inschrijver.

Op het eerste gezicht tonen zij niet aan dat de door hen geboden meerwaarden niet werden gewaardeerd.

Wat de kritiek aangaande de “safety RIO” betreft, lijkt het op het eerste gezicht niet aan de Raad van State om zonder deskundig advies, laat staan in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een dergelijke argumentatie te beoordelen. Ook uit het door de verwerende partij en de tussenkomende partijen geboden verweer blijkt eens te meer dat deze grief zich niet meteen aandient als een gegeven dat *prima facie* de Raad van State moet overtuigen van het ernstig karakter van dit onderdeel van het middel.

Wat het zevende subcriterium “de toegangscontrole” betreft, merken de verzoekende partijen op dat zij inderdaad niet van alle componenten technische fiches hebben toegevoegd doch dat vrijwel alle aangeboden componenten van het parkeersysteem van het merk skidata zijn, die de opdrachtgever welbekend zijn. Voorts heeft de beweerde niet conformiteit volgens hen enkel betrekking op de toegangscontrole voor personen en gaat het slechts om een detail zodat het compleet onredelijk is dat zij slechts 51,25 op 200 punten behaalt. Bovendien zou deze commentaar voor haar offerte bij meerdere subcriteria worden herhaald, terwijl de gekozen inschrijver, wiens offerte ook dergelijk “afwijkend” systeem voorzag, een mildere beoordeling krijgen.

Vastgesteld dient te worden dat de verzoekende partijen betreffende dit subgunningscriterium 51,25 op 200 punten behalen, tegenover 97,08 punten voor de gekozen inschrijver.

Wat de grief betreffende de technische fiches betreft, lijkt het in het licht van de in het bestek aangekondigde beoordelingsmethodiek de grenzen van een redelijke beoordeling niet te buiten te gaan dat de verwerende partij meer waarde hechtte aan een beter gedocumenteerde offerte.

Op het eerste gezicht lijken de verzoekende partijen voorts niet te ontkennen dat zij geen besteksconform voorstel hebben ingediend inzake de toegangscontrole voor de personen. Het is niet omdat het aangeboden compatibel is met het bestaande systeem, dat zonder meer aangenomen kan worden dat het tevens besteksconform is. Voorts blijkt op het eerste gezicht dat in het beoordelingsverslag bij de beoordeling van de offerte van de gekozen inschrijver wel degelijk ook herhaaldelijk lijkt te worden opgemerkt dat de toegangscontrole voor personen niet conform is. Ook blijkt op het eerste gezicht uit het beoordelingsverslag dat er bijzondere redenen zijn waarom hierover bij de offerte van de verzoekende partijen ook een opmerking wordt gemaakt bij de beoordeling van de “lichtstrategie”.

De verwerende partij verduidelijkt in haar nota dat het verschil in puntenscore met de gekozen inschrijver verklaard wordt doordat de offerte van de verzoekende partijen veel minder gedetailleerd en beschrijvend is en de gekozen inschrijver een meerwaarde biedt wat betreft de integratie van de toegangscontrole in SCADA.

Op het eerste gezicht blijkt dan ook niet dat het puntenverschil resulteert uit een beoordeling die de grenzen van een redelijke beoordeling te buiten gaat.

Wat het achtste subcriterium “Brand- en CO detectie” betreft, voeren de verzoekende partijen ten slotte nog aan dat zich een vergelijking opdringt met de offerte van de thv Persyn-Bachy. Hoewel de commentaren voor beide offertes volgens hen volledig overeenstemmen, bestaat er niettemin een puntenverschil tussen beide offertes.

Vastgesteld dient te worden dat de verzoekende partijen betreffende dit subgunningscriterium 81,25 punten behalen op 100, tegenover 85,00 voor de thv Persyn-Bachy en 58,44 voor de gekozen inschrijver.

Op het eerste gezicht merkt de verwerende partij in haar nota terecht op dat, in de mate dat de verzoekende partijen evenveel punten beogen als de thv Persyn-Bachy dit verschil van slechts 3,75 punten/1000 helmaal niet volstaat om de achterstand tegenover de gekozen inschrijver te overbruggen.

Voorts merkt de verwerende partij op dat het kleine verschil tussen de tweede en de derde gerangschikte inschrijvers onder andere verantwoord is doordat de “EM-inschrijver” voor Persyn-Bachy zelf een erkende installateur is, terwijl de verzoekende partijen hiervoor een beroep dienen te doen op een onderaannemer. Op het eerste gezicht betreft het inderdaad een verschilpunt vermeld in het beoordelingsverslag. Zij wijst er op het eerste gezicht ook terecht op dat het bestek bij de omschrijving van de gunningscriteria uitdrukkelijk bepaalt dat eveneens als meerwaarde zal worden meegenomen de mate waarin de aannemer kritische onderdelen van de installatie zelf uitvoert.

In de mate dat de verzoekende partijen *in fine* van hun middel nog opmerken dat de berekening inzake het aantal punten dat zij bij de beoordeling meer zouden hebben verdiend “wordt bemoeilijkt daar verweerster de score van de subsubgunningscriteria niet heeft opgegeven”, lijkt deze argumentatie op het eerste gezicht niet als een afzonderlijk middel te mogen worden aangemerkt, en op zijn minst een nieuwe invulling van het oorspronkelijke middel.

21. De Raad van State valt deze argumentatie bij.
22. Het tweede middel is niet ernstig.

VIII. Besluit

23. Geen van beide middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

IX. Rechtsplegingsvergoeding

24.1. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partijen zouden worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

24.2. Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Artes Depret en de nv Artes Roegiers, samen vormend de tijdelijke handelsvennootschap Artes Depret nv – Artes Roegiers nv, tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 400 euro, elk voor de helft, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 300 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 februari 2015, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Dierk Verbiest